

stummeinstitutterne i almindelighed blevet anbragt i lærepladser ved institutternes foranstaltning i kontrolleret familiepleje under disse. På grund af de pågældendes defekt, der vanskeliggør uddannelsen, har det ofte været nødvendigt, at der ydes læremesteren et særligt vederlag. Det foreslås nu at give socialministeren en almindelig bemyndigelse til at drage omsorg for, at døve og tunghøre efter afslutningen af skolen får en i forhold til deres evner passende erhvervsmæssig uddannelse, og det må så i praksis vise sig, om denne uddannelse bør ske på statsinstitutioner, gennem det private erhvervsliv eller ved en kombination af begge dele.

Ligeledes foreslås der givet adgang til at træffe særlige foranstaltninger for sådanne døve og tunghøre personer, der på grund af deres defekt ikke kan opnå en passende beskæftigelse i det almindelige erhvervsliv. Dette gælder navnlig døve og tunghøre, der foruden at lide af denne defekt er mindre begavede, idet arbejdere, der lider af en defekt, særlig under vanskelige beskæftigelsesforhold vil blive afskediget.

Endvidere foreslås det, at der skal åbnes adgang til en efterskoleuddannelse for døve og tunghøre og til aftenkole- og højskolekurser — alt i lighed med den adgang, hørende personer har.

Et andet forslag går ud på, at staten fuldtud skal overtage udgifterne ved den hidtil af de døves og tunghøres egne organisationer med statsstøtte udøvede virksomhed gennem erhvervs- og vejledningskontorer.

Det har nemlig vist sig at være vanskeligt for organisationerne at indsamle midlerne ad privat vej, og der er efter min opfattelse her også tale om en statsopgave.

For sådanne døve eller tunghøre, der på grund af legemlige eller psykiske mangler i forbindelse med deres døvhed eller tunghørhed ikke er i stand til at klare sig selv, skal der være mulighed for optagelse på dertil egnede hjem.

Endelig foreslås socialministeren bemyndiget til at træffe foranstaltninger til gennemførelse i fornødent omfang af den meget vigtige *undervisning i mundaflæsning*, ligesom der foreslås nedsat en centralledelse til at tage sig af de herhenhørende forhold. Denne undervisning har hidtil været spredt på nogle uafhængigt af hinanden virkende institutioner. Dansk Tunghøreforenings aflæseskole i København, statens aflæsekursus i Fredericia og lokale aftenkurser rundt om i provinsen, og man har i høj grad savnet en samlet ledelse og et sagkyndigt tilsyn. I forbindelse hermed foreslås der ved statens foranstaltning under bestyrelse af den nævnte centralledelse oprettet en central for høreapparater og høreundersøgelser til afløsning af den af tunghøreforeningen hidtil drevne central i København.“